உ

சிவமயம்.

கந்தரலங்காரம்

கந்தரனுபூதி.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்தவை.

யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை

வித்தியாவிருத்தித்தருமகர்த்தர்

பிரமஸ்ரீ.

ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகள்

அவர்களால்

தங்கள்

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விலை சதம் 6.] · 1926. [இரண்டாம்பதிப்பு.

தருமாலயவெளியீடு இலக்கம் ௬.

153

உ

சிவமயம்.

கந்தரலங்காரம்.

அடலருணைத்திருக்கோபுரத்தேயந்தவாயிலுக்கு
வடவருகிற்சென்றுகண்டுகொண்டேன்வருவார்தலையிற்
றடபடெனப்படுகுட்டுடன்சர்க்கரைமொக்கியகைக்
கடதடகும்பக்களிற்றுக்கிளையகளிற்றினையே.

பேற்றைத்தவஞ்சற்றுமில்லாதவென்னைப்ரபஞ்சமென்னுஞ்
சேற்றைக்கழியவழிவிட்டவாசெஞ்சடாடவிமே
லாற்றைப்பணியையிதழியைத்தும்பையையம்புலியின்
கீற்றைப்புனைந்தபெருமான்குமாரன்க்ருபாகரனே. (௧)

அழித்துப்பிறக்கவொட்டாவயில்வேலன்கவியையன்பா
லெழுத்துப்பிழையறக்கற்கின்றிலீரெரிமூண்டதென்ன
விழித்துப்புகையெழப்பொங்குவெங்கூற்றன்விடுங்கயிற்றாற்
கழுத்திற்சுருக்கிட்டிழுக்குமன்றோகவிகற்கின்றதே. (௨)

தேரணியிட்டுப்புரமெரித்தான்மகன்செங்கையில்வேற்
கூரணியிட்டணுவாகிக்கிரௌஞ்சங்குலைந்தரக்கர்
நேரணியிட்டுவளைந்தகடகநெளிந்ததுசூர்ப்
பேரணிகெட்டதுதேவேந்த்ரலோகம்பிழைத்ததுவே. (௩)

ஓரவொட்டாரொன்றையுன்னவொட்டார்மலரிட்டுனதாள்
சேரவொட்டாரைவர்செய்வதென்யான்சென்றுதேவருய்யச்
சோரநிட்டூரனைச்சூரனைக்காருடல்சோரிகக்கக்
கூரகட்டாரியிட்டோரிமைப்போதினிற்கொன்றவனே. (௪)

திருந்தப்புவனங்களீன்றபொற்பாவைதிருமுலைப்பா
லருந்திச்சரவணப்பூந்தொட்டிலேறியறுவர்கொங்கை
விரும்பிக்கடலழக்குன்றழச்சூரழவிம்மியழுங்
குருந்தைக்குறிஞ்சிக்கிழவனென்றோதுங்குவலயமே. (௫)

பெரும்பைம்புனத்தினுட்சிற்றேனல்காக்கின்றபேதைகொங்கை
விரும்புங்குமரனைமெய்யன்பினான்மெல்லமெல்லவுள்ள
வரும்புந்தனிப்பரமானந்தந்தித்தித்தறிந்தவன்றே
கரும்புந்துவர்த்துச்செந்தேனும்புளித்தறக்கைத்ததுவே. (௬)

சளத்திற்பிணிபட்டசட்டுக்ரியைக்குட்டவிக்குமென்ற
னுளத்திற்ப்ரமத்தைத்தவிர்ப்பாயவுணருரத்துதிரக்
குளத்திற்குதித்துக்குளித்துக்களித்துக்குடித்துவெற்றிக்
களத்திற்செருக்கிக்கழுதாடவேறொட்டகாவலனே. (௭)

ஒளியில்விளைந்தவுயர்ஞானபூதரத்துச்சியின்மே
லளியில்விளைந்ததொரானந்தத்தேனையநாதியிலே
வெளியில்விளைந்தவெறும்பாழைப்பெற்றவெறுந்தனியைத்
தெளியவிளம்பியவாமுகமாறுடைத்தேசிகனே. (௮)

தேனென்றுபாகென்றுவமிக்கொணாமொழித்தெய்வவள்ளி
கோனன்றெனக்குபதேசித்ததொன்றுண்டுகூறவற்றே
வானன்றுகாலன்றுதீயன்றுநீரன்றுமண்ணுமன்று
தானன்றுநானன்றசரீரியன்றுசரீரியன்றே. (௯)

சொல்லுகைக்கில்லையென்றெல்லாமிழந்துசும்மாவிருக்கு
மெல்லையுட்செல்லவெனைவிட்டவாவிகல்வேலனல்ல [வாய்
கொல்லியைச்சேர்க்கின்றசொல்லியைக்கல்வரைகொவ்வைச்செவ்
வல்லியைப்புல்கின்றமால்வரைத்தோளண்ணல்வல்லபமே. (௧௦)

குசைநெகிழாவெற்றிவேலோனவுணர்குடர்குளம்பக்
கசையிடுவாசிவிசைகொண்டவாகனப்பீலியின்கொத்
தசைபடுகால்பட்டசைந்ததுமேருவடியிடவெண்
டிசைவரைதூள்பட்டவத்தூளின்வாரிதிடர்ப்பட்டதே. (௧௧)

படைபட்டவேலவன்பால்வந்தவாகைப்பதாகையென்னுந்
தடைபட்டசேவல்சிறகடிக்கொள்ளச்சலதிகிழிந்
துடைபட்டதண்டதடாகமுதிர்ந்ததுடுபடல
மிடைபட்டகுன்றமுமாமேருவெற்புமிடிபட்டவே. (௧௨)

ஒருவரைப்பங்கிலுடையாள்குமாரனுடைமணிசேர்
திருவரைக்கிங்கிணியோசைபடத்திடுக்கிட்டரக்கர்
வெருவரத்திக்குச்செவிடுபட்டெட்டுவெற்புங்கனகப்
பருவரைக்குன்றுமதிர்ந்தனதேவர்பயங்கெட்டதே. (௧௩)

குப்பாசவாழ்க்கையுட்கூத்தாடுமைவரிற்கொட்படைந்த
விப்பாசநெஞ்சனையீடேற்றுவாயிருநான்குவெற்பு
மப்பாதியாய்விழமேருக்குலுங்கவிண்ணாருமுய்யச்
சப்பாணிகொட்டியகையாறிரண்டுடைச்சண்முகனே. (௧௪)

தாவடியோட்டுமயிலிலுந்தேவர்தலையிலுமென்
பாவடியேட்டிலும்பட்டதன்றோபடிமாவலிபான்
மூவடிகேட்டன்றுமூதண்டகூடமுகடுமுட்டச்
சேவடிநீட்டும்பெருமான்மருகன்றன்சிற்றடியே. (௧௫)

தடுங்கோண்மனத்தைவிடுங்கோள்வெகுளியைத்தானமென்று
மிடுங்கோளிருந்தபடியிருங்கோளெழுபாருமுய்யக்

கொடுங்கோபச்சூருடன்குன்றந்திறக்கத்துளைக்கவைவேல்
விடுங்கோனருள்வந்துதானேயுமக்குவெளிப்படுமே. (௧௬)

வேதாகமசித்ரவேலாயுதன்வெட்சிபூத்ததண்டைப்
பாதாரவிந்தமரணாகவல்லும்பகலுமில்லாச்
சூதானதற்றவெளிக்கேயொழித்துச்சும்மாவிருக்கப்
போதாயினிமனமேதெரியாதொருபூதர்க்குமே. (௧௭)

வையிற்கதிர்வடிவேலோனைவாழ்த்திவறிஞர்க்கென்று
நொய்யிற்பிளவளவேனும்பகிர்மின்கணுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற்கொதுங்கவுதவாவுடம்பின்வெறுநிழல்போற்
கையிற்பொருளுமுதவாதுகாணுங்கடைவழிக்கே. (௧௮)

சொன்னகிரௌஞ்சகிரியூடுருவத்துளைத்தவைவேன்
மன்னகடம்பின்மலர்மாலைமார்பமௌனத்தையுற்று
நின்னையுணர்ந்துணர்ந்தெல்லாமொருங்கியநிர்க்குணம்பூண்
டென்னைமறந்திருந்தேனிறந்தேவிட்டதிவ்வுடம்பே. (௧௯)

கோழிக்கொடியனடிபணியாமற்குவலயத்தே
வாழக்கருதுமதியிலிகாளுங்கள்வல்வினைநோ
யூழிற்பெருவலியுண்ணவொட்டாதுங்களத்தமெல்லா
மாழப்புதைத்துவைத்தால்வருமோநும்மடிப்பிறகே. (௨௦)

மரணப்ரமாதநமக்கில்லையாமென்றும்வாய்த்ததுணை
கிரணக்கலாபியும்வேலுமுண்டேகிங்கிணிமுகுள
சரணப்ரதாபசசிதேவிமங்கல்யதந்துரக்ஷா
பரணக்ருபாகரஞானாகரசுரபாஸ்கரனே. (௨௧)

மொய்தாரணிகுழல்வள்ளியைவேட்டவன்முத்தமிழால்
வைதாரையுமங்குவாழவைப்போன்வெய்யவாரணம்போற்
கைதானிருபதுடையான்றலைபத்துங்கத்தரிக்க
வெய்தான்மருகனுமையாள்பயந்தவிலஞ்சியமே. (௨௨)

தெய்வத்திருமலைச்செங்கோட்டில்வாழுஞ்செழுஞ்சுடரே
வைவைத்தவேற்படைவானவனேமறவேனுனைநா
னைவர்க்கிடம்பெறக்காலிரண்டோட்டியதிலிரண்டு
கைவைத்தவீடுகுலையுமுன்னேவந்துகாத்தருளே. (௨௩)

கின்னங்குறித்தடியேன்செவிநீயன்றுகேட்கச்சொன்ன
குன்னங்குறிச்சிவெளியாக்கிவிட்டதுகோடுகுழல்
சின்னங்குறிக்கக்குறிஞ்சிக்கிழவர்சிறுமிதனை
முன்னங்குறிச்சியிற்சென்றுகல்யாணமுயன்றவனே. (௨௪)

தண்டாயுதமுந்திரிசூலமும்விழத்தாக்கியுன்னைத்
திண்டாடவெட்டிவிழவிடுவேன்செந்தில்வேலனுக்குத்
தொண்டாகியவென்னவிரோதஞானச்சுடர்வடிவாள்
கண்டாயடாவந்தகாவந்துபார்சற்றென்கைக்கெட்டவே. (௨௫)

நீலச்சிகண்டியிலேறும்பிரானெந்தநேரத்திலுங்
கோலக்குறத்தியுடன்வருவான்குருநாதன்சொன்ன
சீலத்தைமெள்ளத்தெளிந்தறிவார்சிவயோகிகளே
காலத்தைவென்றிருப்பார்மரிப்பார்வெறுங்கர்மிகளே. (௨௬)

ஓலையுந்தூதருங்கண்டுதிண்டாடலொழித்தெனக்குக்
காலையுமாலையுமுன்னிற்குமேகந்தவேண்மருங்கிற்
சேலையுங்கட்டியசீராவுங்கையிற்சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ்சேவற்பதாகையுந்தோகையும்வாகையுமே. (௨௭)

வேலேவிளங்குகையான்செய்யதாளினில்வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலேகொளவிங்ஙன்காண்பதல்லான்மனவாக்குச்செய
லாலேயடைதற்கரிதாயருவுருவாகியொன்று
போலேயிருக்கும்பொருளையெவ்வாறுபுகல்வதுவே. (௨௮)

கடத்திற்குறத்திபிரானருளாற்கலங்காதசித்தத்
திடத்திற்புணையெனயான்கடந்தேன்சித்ரமாதரல்குற்
படத்திற்கழுத்திற்பழுத்தசெவ்வாயிற்பணையிலுந்தித்
தடத்திற்றனத்திற்கிடக்கும்வெங்காமசமுத்திரமே. (௨௯)

பாலென்பதுமொழிபஞ்சென்பதுபதம்பாவையர்கண்
சேலென்பதாகத்திரிகின்றநீசெந்திலோன்றிருக்கை
வேலென்கிலைகொற்றமயூரமென்கிலைவெட்சித்தண்டைக்
காலென்கிலைமனமேயெங்ஙனேமுத்திகாண்பதுவே. (௩௦)

பொக்கக்குடிலிற்புகுதாவகைபுண்டரீகத்தினுஞ்
செக்கச்சிவந்தகழல்வீடுதந்தருள்சிந்துவெந்து
கொக்குத்தறிபட்டெறிபட்டுதிரங்குமுகுமெனக்
கக்கக்கிரியுருவக்கதிர்வேறொட்டகாவலனே. (௩௧)

கிளைத்துப்புறப்பட்டசூர்மார்புடன்கிரியூடுருவத்
துளைத்துப்புறப்பட்டவேற்கந்தனேதுறந்தோருளத்தை
வளைத்துப்பிடித்துப்பதைக்கப்பதைக்கவதைக்குங்கண்ணார்க்
கிளைத்துத்தவிக்கின்றவென்னையெந்நாள்வந்திரட்சிப்பையே. (௩௨)

முடியாப்பிறவிக்கடலிற்புகார்முழுதுங்கெடுக்கு
மிடியாற்படியில்விதனப்படார்வெற்றிவேற்பெருமா

னடியார்க்குநல்லபெருமாளவுணர்குலமடங்கப்
பொடியாக்கியபெருமாடிருநாமம்புகழ்பவரே. (௩௩)

பொட்டாகவெற்பைப்பொருதகந்தாதப்பிப்போனதொன்றற்
கெட்டாதஞானகலைதருவாயிருங்காமவிடாய்ப்
பட்டாருயிரைத்திருகிப்பருகிப்பசிதணிக்குங்
கட்டாரிவேல்விழியார்வலைக்கேமனங்கட்டுண்டதே. (௩௪)

பத்தித்துறையிழிந்தானந்தவாரிபடிவதினான்
புத்தித்தரங்கந்தெளிவதென்றோபொங்குவெங்குருதி
மெத்திக்குதிகொள்ளவெஞ்சூரனைவிட்டசுட்டியிலே
குத்தித்தரங்கொண்டமராவதிகொண்டகொற்றவனே. (௩௫)

சுழித்தோடுமாற்றிற்பெருக்கானதுசெல்வந்துன்பமின்பங்
கழித்தோடுகின்றதெக்காலநெஞ்சேகரிக்கோட்டுமுத்தைக்
கொழித்தோடுகாவிரிச்செங்கோடனென்கிலைகுன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடுவேலென்கிலையெங்ஙனேமுத்திகிட்டுவதே. (௩௬)

கண்டுண்டசொல்லியர்மெல்லியர்காமக்கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண்டயர்கினும்வேன்மறவேன்முதுகூளித்திரள்
டுண்டுண்டுடுடுடுடுடுடுடுடுண்டுடுண்டு
டிண்டிண்டெனக்கொட்டியாடவெஞ்சூர்க்கொன்றராவுத்தனே. ()

நாளென்செயும்வினைதானென்செயுமெனைநாடிவந்த
கோளென்செயுங்கொடுங்கூற்றென்செயுங்குமரேசரிரு
தாளுஞ்சிலம்புஞ்சதங்கையுந்தண்டையுஞ்சண்முகமுந்
தோளுங்கடம்புமெனக்குமுன்னேவந்துதோன்றிடினே. (௩௮)

உதித்தாங்குழல்வதுஞ்சாவதுந்தீர்த்தெனையுன்னிலொன்றா
விதித்தாண்டருடருங்காலமுண்டோவெற்புநட்டுரக
பதித்தாம்புவாங்கிநின்றம்பரம்பம்பரம்பட்டுழல
மதித்தான்றிருமருகாமயிலேறியமாணிக்கமே. (௩௯)

சேல்பட்டழிந்ததுசெந்தூர்வயற்பொழிறேங்கடம்பின்
மால்பட்டழிந்ததுபூங்கொடியார்மனமாமயிலோன்
வேல்பட்டழிந்ததுவேலையுஞ்சூரனும்வெற்புமவன்
கால்பட்டழிந்ததிங்கென்றலைமேலயன்கையெழுத்தே. (௪௦)

பாலேயனையமொழியார்தமின்பத்தைப்பற்றியென்று
மாலேகொண்டுய்யும்வகையறியேன்மலர்த்தாடருவாய்
காலேமிகவுண்டுகாலேயிலாதகணபணத்தின்
மேலேதுயில்கொள்ளுமாலோன்மருகசெவ்வேலவனே. (௪௧)

நிணங்காட்டுங்கொட்டிலைவிட்டொருவீடெய்திநிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டியாண்டகுருதேசிகனங்குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டுமல்குற்குருகுங்குமரன்பதாம்புயத்தை
வணங்காத்தலைவந்திதெங்கேயெனக்கிங்ஙன்வாய்த்ததுவே. (௪௨)

கவியாற்கடலடைத்தோன்மருகோனைக்கணபணக்கட்
செவியாற்பணியணிகோமான்மகனைத்திறலரக்கர்
புவியார்ப்பெழத்தொட்டபோர்வேன்முருகனைப்போற்றியன்பாற்
குவியாக்கரங்கள்வந்தெங்கேயெனக்கிங்ஙன்கூடியவே. (௪௩)

தோலாற்சுவர்வைத்துநாலாறுகாலிற்சுமத்தியிரு
காலாலெழுப்பிவளைமுதுகோட்டிக்கைநாற்றிநரம்
பாலார்க்கையிட்டுத்தசைகொண்டுமேய்ந்தவகம்பிரிந்தால்
வேலாற்கிரிதுளைத்தோனிருதாளன்றிவேறில்லையே. (௪௪)

ஒருபூதருமறியாத்தனிவீட்டிலுரையுணர்வற்
றிருபூதவீட்டிலிராமலென்றானிருகோட்டொருகைப்
பொருபூதரமுரித்தேகாசமிட்டபுராந்தகற்குக்
குருபூதவேலவனிட்டூரசூரகுலாந்தகனே. (௪௫)

நீயானஞானவிநோதந்தனையென்றுநீயருள்வாய்
சேயானவேற்கந்தனேசெந்திலாய்சித்ரமாதரல்குற்
றோயாவுருகிப்பருகிப்பெருகித்துவளுமிந்த
மாயாவிநோதமநோதுக்கமானதுமாய்வதற்கே. (௪௬)

பத்தித்திருமுகமாறுடன்பன்னிருதோள்களுமாய்த்
தித்தித்திருக்குமமுதுகண்டேன்செயன்மாண்டடங்கப்
புத்திக்கமலத்துருகிப்பெருகிப்புவனமெற்றித்
தத்திக்கரைபுரளும்பரமானந்தசாகரத்தே. (௪௭)

புத்தியைவாங்கிநின்பாதாம்புயத்திற்புகட்டியன்பாய்
முத்தியைவாங்கவறிகின்றிலேன்முதுசூர்நடுங்கச்
சத்தியைவாங்கத்தரமோகுவடுதவிடுபடக்
குத்தியகாங்கெயனேவினையேற்கென்குறித்தனையே. (௪௮)

சூரிற்கிரியிற்கதிர்வேலெறிந்தவன்றொண்டர்குழாஞ்
சாரிற்கதியன்றிவேறிலைகாண்டண்டுதாவடிபோய்த்
தேரிற்கரியிற்பரியிற்றிரிபவர்செல்வமெல்லா
நீரிற்பொறியென்றறியாதபாவிநெடுநெஞ்சமே. (௪௯)

படிக்குந்திருப்புகழ்போற்றுவன்கூற்றுவன்பாசத்தினாற்
பிடிக்கும்பொழுதுவந்தஞ்சலென்பாய்பெரும்பாம்பினின்று

நடிக்கும்பிரான்மருகாகொடுஞ்சூரனடுங்கவெற்பை
யிடிக்குங்கலாபத்தனிமயிலேறுமிராவுத்தனே. (௫௦)

மலையாறுகூறெழவேல்வாங்கினானைவணங்கியன்பி
னிலையானமாதவஞ்செய்குமினோநும்மைநேடிவருந்
தொலையாவழிக்குப்பொதிசோறுமுற்றதுணையுங்கண்டீ
ரிலையாயினும்வெந்ததேதாயினும்பகிர்ந்தேற்றவர்க்கே. (௫௧)

சிகராத்ரிகூறிட்டவேலுஞ்செஞ்சேவலுஞ்செந்தமிழாற்
பகரார்வமீபணிபாசசங்க்ராமபணாமகுட
நிகராட்சமபட்சபட்சிதுரங்கந்ருபாகுமரா
குகராட்சசபட்சவிட்சோபதீரகுணதுங்கனே. (௫௨)

வேடிச்சிகொங்கைவிரும்புங்குமரனைமெய்யன்பினாற்
பாடிக்கசிந்துள்ளபோதேகொடாதவர்பாதகத்தாற்
றேடிப்புதைத்துத்திருட்டிற்கொடுத்துத்திகைத்திளைத்து
வாடிக்கிலேசித்துவாழ்நாளைவீணுக்குமாய்ப்பவரே. (௫௩)

சாகைக்குமீண்டுபிறக்கைக்குமன்றித்தளர்ந்தவர்க்கொன்
றீகைக்கெனைவிதித்தாயிலையேயிலங்காபுரிக்குப்
போகைக்குநீவழிகாட்டென்றுபோய்க்கடறீக்கொழுந்த
வாகைச்சிலைவளைத்தோன்மருகாமயில்வாகனனே. (௫௪)

ஆங்காரமுமடங்காரொடுங்கார்பரமானந்தத்தே
தேங்கார்நினைப்புமறப்புமறார்தினைப்போதளவு
மோங்காரத்துள்ளொளிக்குள்ளேமுருகனுருவங்கண்டு
தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரென்செய்வார்யமதூதருக்கே. (௫௫)

கிழியும்படியடற்குன்றெறிந்தோன்கவிகேட்டுருகி
யிழியுங்கவிகற்றிடாதிருப்பீரெரிவாய்நரகக்
குழியுந்துயரும்விடாய்ப்படக்கூற்றுவனூர்க்குச்செல்லும்
வழியுந்துயரும்பகரீர்பகரீர்மறந்தவர்க்கே. (௫௬)

பொருபிடியுங்களிறும்விளையாடும்புனச்சிறுமான்
றருபிடிகாவலசண்முகவாவெனச்சாற்றிநித்த
மிருபிடிசோறுகொண்டிட்டுண்டிருவினையோமிறந்தா
லொருபிடிசாம்பருங்காணாதுமாயவுடம்பிதுவே. (௫௭)

நெற்றாப்பசுங்கதிர்ச்செவ்வேனல்காக்கின்றநீலவள்ளி
முற்றாத்தனத்திற்கினியபிரானிக்குழலையுடன்
பற்றாக்கையும்வெந்துசங்க்ராமவேளும்படவிழியாற்
செற்றார்க்கினியவன்றேவேந்த்ரலோகசிகாமணியே. (௫௮)

பொங்காரவேலையில்வேலைவிட்டோனருள்போலுதவ
வெங்காயினும்வருமேற்பவர்க்கிட்டதிடாமல்வைத்த
வங்காரமுமுங்கள்சிங்காரவீடுமடந்தையருஞ்
சங்காதமோகெடுவீருயிர்போமத்தனிவழிக்கே. (௫௯)

சிந்திக்கிலேனின்றுசேவிக்கிலேன்றண்டைச்சிற்றடியை
வந்திக்கிலேனொன்றும்வாழ்த்துகிலேன்மயில்வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன்பொய்யைநிந்திக்கிலேனுண்மைசாதிக்கிலேன்
புந்திக்கிலேசமுங்காயக்கிலேசமும்போக்குதற்கே. (௬௦)

வரையற்றவுணர்சிரமற்றுவாரிதிவற்றச்செற்ற
புரையற்றவேலவன்போதித்தவாபஞ்சபூதமுமற்
றுரையற்றுணர்வற்றுடலற்றுயிரற்றுபாயமற்றுக்
கரையற்றிருளற்றெனதற்றிருக்குமக்காட்சியதே. (௬௧)

ஆலுக்கணிகலம்வெண்டலைமாலையகிலமுண்ட
மாலுக்கணிகலந்தண்ணந்துழாய்மயிலேறுமையன்
காலுக்கணிகலம்வானோர்முடியுங்கடம்புங்கையில்
வேலுக்கணிகலம்வேலையுஞ்சூரனுமேருவுமே. (௬௨)

பாதித்திருவுருப்பச்சென்றவர்க்குத்தன்பாவனையைப்
போதித்தநாதனைப்போர்வேலனைச்சென்றுபோற்றியுய்யச்
சோதித்தமெய்யன்புபொய்யோவழுதுதொழுதுருகிச்
சாதித்தபுத்திவந்தெங்கேயெனக்கிங்ஙன்சந்தித்ததே. (௬௩)

பட்டிக்கடாவில்வருமந்தகாவுனைப்பாரறிய
வெட்டிப்புறங்கண்டலாதுவிடேன்வெய்யசூரனைப்போய்
முட்டிப்பொருதசெவ்வேற்பெருமாடிருமுன்புநின்றேன்
கட்டிப்புறப்படடாசத்திவாளென்றன்கையதுவே. (௬௪)

வெட்டுங்கடாமிசைத்தோன்றும்வெங்கூற்றன்விடுங்கயிற்றாற்
கட்டும்பொழுதுவிடுவிக்கவேண்டுங்கராசலங்க
ளெட்டுங்குலகிரியெட்டும்விட்டோடவெட்டாதவெளி
மட்டும்புதையவிரிக்குங்கலாபமயூரத்தனே. (௬௫)

நீர்க்குமிழிக்குநிகரென்பர்யாக்கைநில்லாதுசெல்வம்
பார்க்குமிடத்தந்தமின்போலுமென்பர்பசித்துவந்தே
யேற்குமவர்க்கிடவென்னினெங்கேனுமெழுந்திருப்பார்
வேற்குமரற்கன்பிலாதவர்ஞானமிகவுநன்றே. (௬௬)

பெறுதற்கரியபிறவியைப்பெற்றுநின்சிற்றடியைக்
குறுகிப்பணிந்துபெறக்கற்றிலேன்மதகும்பகம்பத்

தறுகட்சிறுகுகட்சங்க்ராமசைலசரசவல்லி
யிறுகத்தழுவுங்கடகாசலபன்னிருபுயனே. (௬௭)

சாடுஞ்சமரத்தனிவேன்முருகன்சரணத்திலே
யோடுங்கருத்தையிருத்தவல்லார்க்குகம்போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங்கவுரிபவுரிகொண்டாடப்பசுபதிநின்
றாடும்பொழுதுபரமாயிருக்குமதீதத்திலே. (௬௮)

தந்தைக்குமுன்னந்தனிஞானவாளொன்றுசாதித்தருள்
கந்தச்சுவாமியெனைத்தேற்றியபின்னர்க்காலன்வெம்பி
வந்திப்பொழுதென்னையென்செயலாஞ்சத்திவாளொன்றினாற்
சிந்தத்துணிப்பன்றணிப்பருங்கோபத்திரிசூலத்தையே. (௬௯)

விழிக்குத்துணைதிருமென்மலர்ப்பாதங்கண்மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத்துணைமுருகாவெனுநாமங்கண்முன்புசெய்த
பழிக்குத்துணையவன்பன்னிருதோளும்பயந்ததனி
வழிக்குத்துணைவடிவேலுஞ்செங்கோடன்மயூரமுமே. (௭௦)

தருத்தியெனும்படிகும்பித்துவாயுவைச்சுற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பையொறுக்கிலென்னாஞ்சிவயோகமெனுங்
குருத்தையறிந்துமுகமாறுடைக்குருநாதன்சொன்ன
கருத்தைமனத்திலிருத்துங்கண்டீர்முத்திகைகண்டதே. (௭௧)

சேந்தனைக்கந்தனைச்செங்கோட்டுவெற்பனைச்செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச்செந்தமிழ்நூல்விரித்தோனைவிளங்குவள்ளி
காந்தனைக்கந்தக்கடம்பனைக்கார்மயில்வாகனனைச்
சாந்துணைப்போதுமறவாதவர்க்கொருதாழ்வில்லையே. (௭௨)

போக்கும்வரவுமிரவும்பகலும்புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும்வடிவுமுடிவுமில்லாதொன்றுவந்துவந்து
தாக்குமனோலயந்தானேதருமெனைத்தன்வசத்தே
யாக்குமறுமுகவாசொல்லொணாதிந்தவானந்தமே. (௭௩)

அராப்புனைவேணியன்சேயருள்வேண்டுமவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தாடொழல்வேண்டுங்கொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமனமும்பதைப்பறல்வேண்டுமென்றா
லிராப்பகலற்றவிடத்தேயிருக்கையெளிதல்லவே. (௭௪)

படிக்கின்றிலைபழனித்திருநாமம்படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின்றிலைமுருகாவென்கிலைமுசியாமலிட்டு
மிடிக்கின்றிலைபரமானந்தமேற்கொளவிம்மிவிம்மி
நடிக்கின்றிலைநெஞ்சமேதஞ்சமேதுநமக்கினியே. (௭௫)

கோடாதவேதனுக்கியான்செய்தகுற்றமென்குன்றெறிந்த
தாடாளனேதென்றணிகைக்குமரநின்றண்டையந்தாள்
சூடாதசென்னியுநாடாதகண்ணுந்தொழாதகையும்
பாடாதநாவுமெனக்கேதெரிந்துபடைத்தனனே. (௭௬)

சேல்வாங்குகண்ணியர்வண்ணப்பயோதரஞ்சேரவெண்ணி
மால்வாங்கியேங்கிமயங்காமல்வெள்ளிமலையெனவே
கால்வாங்கிநிற்குங்களிற்றான்கிழத்திகழுத்திற்கட்டு
நூல்வாங்கிடாதன்றுவேல்வாங்கிபூங்கழனோக்குநெஞ்சே. (௭௭)

கூர்கொண்டவேலனைப்போற்றாமலேற்றங்கொண்டாடுவீர்காள்
போர்கொண்டகாலனுமைக்கொண்டுபோமன்றுபூண்பனவுந்
தார்கொண்டமாதருமாளிகையும்பணச்சாளிகையு
மார்கொண்டுபோவரையோகெடுவீர்நும்மறிவின்மையே. (௭௮)

பந்தாடுமங்கையர்செங்கயற்பார்வையிற்பட்டுழலுஞ்
சிந்தாகுலந்தனைத்தீர்த்தருள்வாய்செய்யவேன்முருகா
கொந்தார்கடம்புபுடைசூழ்திருத்தணிக்குன்றினிற்குங்
கந்தாவிளங்குமராவமராவதிகாவலனே. (௭௯)

மாகத்தைமுட்டிவருநெடுங்கூற்றன்வந்தாலென்முன்னே
தோகைப்புரவியிற்றோன்றிநிற்பாய்சுத்தநித்தமுத்தித்
தியாகப்பொருப்பைத்திரிபுராந்தகனைத்திரியம்பகனைப்
பாகத்தில்வைக்கும்பரமகல்யாணிதன்பாலகனே. (௮௦)

தாராகணமெனுந்தாய்மாரறுவர்தருமுலைப்பா
லாராதுமைமுலைப்பாலுண்டபாலனரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுங்கையிற்சிறுவாளும்வேலுமென்சிந்தையவே
வாராதகலந்தகாவந்தபோதுயிர்வாங்குவனே. (௮௧)

தகட்டிற்சிவந்தகடம்பையுநெஞ்சையுந்தாளிணைக்கே
புகட்டிப்பணியப்பணித்தருளாய்புண்டரீகனண்ட
முகட்டைப்பிளந்துவளர்ந்திந்த்ரலோகத்தைமுட்டவெட்டிப்
பகட்டிற்பொருதிட்டநிட்டூரசூரபயங்கரனே. (௮௨)

தேங்கியவண்டத்திமையோர்சிறைவிடச்சிற்றடிக்கே
பூங்கழல்கட்டும்பெருமாள்கலாபப்புரவிமிசை
தாங்கிநடப்பமுறிந்ததுசூரன்றளந்தனிவேல்
வாங்கியனுப்பிடக்குன்றங்களெட்டும்வழிவிட்டவே. (௮௩)

மைவருங்கண்டத்தர்மைந்தகந்தாவென்றுவாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந்தொண்டன்றிமற்றறியேன்கற்றகல்வியும்போய்ப்

பைவருங்கேளும்பதியுங்கதறப்பழகிநிற்கு
மைவருங்கைவிட்டுமெய்விடும்போதுன்னடைக்கலமே. (௮௪)

காட்டிற்குறத்திபிரான்பதத்தேகருத்தைப்புகட்டின்
வீட்டிற்புகுதன்மிகவெளிதேவிழிநாசிவைத்து
மூட்டிக்கபாலமூலாதாரநேரண்டமூச்சையுள்ளே
யோட்டிப்பிடித்தெங்குமோடாமற்சாதிக்கும்யோகிகளே. (௮௫)

வேலாயுதன்சங்குசக்ராயுதன்விரிஞ்சனறியாச்
சூலாயுதன்றந்தகந்தசுவாமிசுடர்க்குடுமிக்
காலாயுதக்கொடியோனருளாயகவசமுண்டென்
பாலாயுதம்வருமோயமனோடுபகைக்கினுமே. (௮௬)

குமராசரணஞ்சரணமென்றண்டர்குழாந்துதிக்கு
மமராவதியிற்பெருமாடிருமுகமாறுங்கண்ட
தமராகிவைகுந்தனியானஞானதபோதனர்க்கிங்
கெமராசன்விட்டகடையேடுவந்தினியென்செய்யுமே. (௮௭)

வணங்கித்துதிக்கவறியாமனிதருடனிணங்கிக்
குணங்கெட்டதுட்டனையீடேற்றுவாய்கொடியுங்கழுகும்
பிணங்கத்துணங்கையலகைகொண்டாடப்பிசிதர்தம்வாய்
நிணங்கக்கவிக்ரமவேலாயுதந்தொட்டநிர்மலனே. (௮௮)

பங்கேருகனெனைப்பட்டோலையிலிடப்பண்டுதளை
தங்காலிலிட்டதறிந்திலனோதனிவேலெடுத்துப்
பொங்கோதம்வாய்விடப்பொன்னஞ்சிலம்புபுலம்பவரு
மெங்கோனறியினினிநான்முகனுக்கிருவிலங்கே. (௮௯)

மாலோன்மருகனைமன்றாடிமைந்தனைவானவர்க்கு
மேலானதேவனைமெய்ஞ்ஞானதெய்வத்தைமேதினியிற்
சேலார்வயற்பொழிற்செங்கோடனைச்சென்றுகண்டுதொழ
நாலாயிரங்கண்படைத்திலனேயந்தநான்முகனே. (௯௦)

கருமான்மருகனைச்செம்மான்மகளைக்களவுகொண்டு
வருமாகுலவனைச்சேவற்கைக்கோளனைவானமுய்யப்
பொருமாவினைச்செற்றபோர்வேலனைக்கன்னிப்பூகமுடன்
தருமாமருவுசெங்கோடனைவாழ்த்துகைசாலநன்றே. (௯௧)

தொண்டர்கண்டண்டிமொண்டுண்டிருக்குஞ்சுத்தஞானமெனுந்
தண்டையம்புண்டரிகந்தருவாய்சண்டதண்டவெஞ்சூர்
மண்டலங்கொண்டுபண்டண்டரண்டங்கொண்டுமண்டிமிண்டக்
கண்டுருண்டண்டர்விண்டோடாமல்வேறொட்டகாவலனே. (௯௨)

மண்கமழுந்தித்திருமால்வலம்புரியோசையந்த
விண்கமழ்சோலையும்வாவியுங்கேட்டதுவேலெடுத்துத்
திண்கிரிசிந்தவிளையாடும்பிள்ளை திருவரையிற்
கிண்கிணியோசைபதினாலுலகமுங்கேட்டதுவே. (௯௩)

தெள்ளியவேனலிற்கிள்ளையைக்கள்ளச்சிறுமியெனும்
வள்ளியைவேட்டவன்றாள்வேட்டிலைசிறுவள்ளை தள்ளித்
துள்ளியகெண்டையைத்தொண்டையைத்தோதகச்சொல்லைநல்ல
வெள்ளியநித்திலவித்தாரமூரலைவேட்டநெஞ்சே. (௯௪)

யான்றானெனுஞ்சொல்லிரண்டுங்கெட்டாலன்றியாவருக்குந்
தோன்றாதுசத்தியந்தொல்லைப்பெருநிலஞ்சூகரமாய்க்
கீன்றான்மருகன்முருகன்க்ருபாகரன்கேள்வியினாற்
சான்றாருமற்றதனிவெளிக்கேவந்துசந்திப்பதே. (௯௫)

தடக்கொற்றவேண்மயிலேயிடர்தீரத்தனிவிடினீ
வடக்கிற்கிரிக்கப்புறத்துநின்றோகையின்வட்டமிட்டுக்
கடற்கப்புறத்துங்கதிர்க்கப்புறத்துங்கனசசக்ரத்
திடர்க்கப்புறத்துந்திசைக்கப்புறத்துந்திரிகுவையே. (௯௬)

சேலிற்றிகழ்வயற்செங்கோடைவெற்பன்செழுங்கலபி
யாலித்தனந்தன்பணாமுடிதாக்கவதிர்ந்ததிர்ந்து
காலிற்கிடப்பனமாணிக்கராசியுங்காசினியைப்
பாலிக்குமாயனுஞ்சக்ராயுதமும்பணிலமுமே. (௯௭)

கதிதனையொன்றையுங்காண்கின்றிலேன்கந்தவேன்முருகா
நதிதனையன்னபொய்வாழ்விலன்பாய்நாம்பாற்பொதிந்த
பொதிதனையுங்கொண்டுதிண்டாடுமாறெனைப்போதவிட்ட
விதிதனைநொந்துநொந்திங்கேயென்றன்மனம்வேகின்றதே. (௯௮)

காவிக்கமலக்கழலுடன்சேர்த்தெனைக்காத்தருளாய்
தூவிக்குலமயில்வாகனனே துணையேதுமின்றித்
தாவிப்படாக்கொழுகொம்பிலாததனிக்கொடிபோற்
பாவித்தனிமனந்தள்ளாடிவாடிப்பதைக்கின்றதே. (௯௯)

இடுதலைச்சற்றுங்கருதேனைப்போதமிலேனையன்பாற்
கெடுதலிலாத்தொண்டரிற்கூட்டியவாகிரௌஞ்சவெற்பை
யடுதலைச்சாதித்தவேலோன்பிறவியறவிச்சிறை
விடுதலைப்பட்டதுவிட்டதுபாசவினைவிலங்கே. (௧௦௦)

நூற்பயன்.

சலங்காணும்வேந்தர்தமக்குமஞ்சார்யமன்சண்டைக்கஞ்சார்
துலங்காநரகக்குழியணுகார்துட்டநோயணுகார்
கலங்கார்புலிக்குங்கரடிக்கும்யானைக்குங்கந்தநன்னூ
லலங்காரநூற்றுளொருகவிதான்கற்றறிந்தவரே.

கந்தரலங்காரமுற்றிற்று.

சிலபிரதிகளில் அதிகமாகக்காணப்பட்ட பாட்டுக்கள்.

திருவடியுந்தண்டையுஞ்சிலம்புஞ்சிலம்பூடுருவப்
பொருவடிவேலுங்கடம்புந்தடம்புயமாறிரண்டு
மருவடிவானவதனங்களாறுமலர்க்கண்களுங்
குருவடிவாய்வந்தெனுள்ளங்குளிரக்குதிகொண்டவே. (௧)

இராப்பகலற்றவிடங்காட்டியானிருந்தேதுதிக்கக்
குராப்புனைதண்டையந்தாளருளாய்கரிகூப்பிட்டநாட்
கராப்படக்கொன்றக்கரிபோற்றநின்றகடவுண்மெச்சும்
பராக்ரமவேலநிருதசங்காரபயங்கரனே. (௨)

செங்கேழடுத்தசினவடிவேலுந்திருமுகமும்
பங்கேநிரைத்தநற்பன்னிருதோளும்பதுமமலர்க்
கொங்கேதரளஞ்சொரியுஞ்செங்கோடைக்குமரனென
வெங்கேநினைப்பினுமங்கேயென்முன்வந்தெதிர்நிற்பனே. (௩)

ஆவிக்குமோசம்வருமாறறிந்துன்னருட்பதங்கள்
சேவிக்கவென்றுநினைக்கின்றிலேன்வினைதீர்த்தருளாய்
வாவித்தடவயல்சூழுந்திருத்தணிமாமலைவாழ்
சேவற்கொடியுடையானேயமரசிகாமணியே. (௪)

கொள்ளித்தலையிலெறும்பதுபோலக்குலையுமென்ற
னுள்ளத்துயரையொழித்தருளாயொருகோடிமுத்தந்
தெள்ளிக்கொழிக்குங்கடற்செந்தின்மேவியசேவகனே
வள்ளிக்குவாய்த்தவனேமயிலேறியமாணிக்கமே. (௫)

சூலம்பிடித்தெமபாசஞ்சுழற்றித்தொடர்ந்துவருங்
காலன்றனக்கொருகாலுமஞ்சேன்கடன்மீதெழுந்த
வாலங்குடித்தபெருமான்குமாரனறுமுகவன்
வேலுந்திருக்கையுமுண்டேநமக்கொருமெய்த்துணையே. (௬)

உ

சிவமயம்.

கந்தரனுபூதி.

காப்பு.

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே. (க)

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவினோ தனுநீ யலையோ
வெல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. (உ)

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவினான் மறையோ
யானோ மனமோ வெனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே. (ங)

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந்
துளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே. (ச)

மகமா யைகளைந் திடவல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
யகமா டைமடந் தையரென் றயருஞ்
சகமா யையுணின் றுதயங் குவதே. (ரு)

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதா
ளணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே. (சு)

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதா ணினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. (எ)

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே. (அ)

மட்டூர் குழன்மங் கையர்மை யல்வலைப்
பட்டூ சல்படும் படரென் றொழிவேன்
தட்டூ டறவேல் சயிலத் தெறியு
நிட்டூ ரநிரா குலநிர்ப் பயனே. (கூ)

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே. (க0)

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
த்யாகா சுரலோ கசிகா மணியே. (கக)

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
யம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே. (கஉ)

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
வுருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே. (கங)

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியா
மைவாய் வழிசெல் லுமவா வினையே. (கச)

முருகன் குமரன் குகனென் றமொழிந்
துருகுஞ் செயறந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே. (கரு)

பேரா சையெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே. (கசு)

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே. (கஎ)

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதிமா லறியா விமலன் புதல்வா
வதிகா வனகா வபயா வமரா
வதிகா வலசூ ரபயங் கரனே. (கஅ)

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
வடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே. (ககூ)

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியே
னுரிதா வுபதே சமுணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே. (உ0)

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே. (உக)

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே. (உஉ)

அடியைக் குறியா தறியா மையினன்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேன் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே. (உந)

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதுளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே. (உச)

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுக
தையோ வடியே னலையத் தகுமோ
கையோ வயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே. (உரு)

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவினோ தமனா
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே. (உசு)

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயா
னென்னே வினையின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே. (உஎ)

ஆனா வமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமே
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே. (உஅ)

இல்லே யெனுமா யையிலிட் டனைநீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலையே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே. (உகூ)

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா ததென வுணர்வித் ததுதா
னவ்வா றறிவா ரறிகின் றதலா
லெவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே. (ந0)

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் னைவிதித் தனையே
தாழ்வா னவைசெய் தனதா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில்வா கனனே. (௫௧)

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே. (௫௨)

சிந்தா குலவில் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. (௫௩)

சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக் குவரந் தருவாய்
சங்க்ரா மசிகா வலசண் முகனே
கங்கா நதிபா லகிர்பா கரனே. (௫௪)

விதிகா ணுமுடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
றுதியா விரதா சுரபூ பதியே. (௫௫)

நாதா குமரா நமவென் றரனா
ரோதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே. (௫௬)

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவே லிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவா
லரிவா யடியோ டுமகந் தையையே. (௫௭)

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே. (௫௮)

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டணையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே. (௫௯)

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோ டுபசுந்
தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே. (௬௦)

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே. (௬௧)

குறியைக் குறியா துகுறித் தறியு
நெறியைத் தனிவே லைநிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே. (௬௨)

தூசா வணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முருகா நினதன் பருளா
லாசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா வனுபூ திபிறந் ததுவே. (௬௩)

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே. (௬௪)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே. (௬௫)

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே. (௬௬)

ஆறா றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறா வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே. (சஎ)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே. (சஅ)

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
வின்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் கிர்பைசூழ் சுடரே. (சகூ)

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவே
னதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே. (ருo)

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. (ருக)

கந்தரனுபூதி முற்றிற்று.